

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

SECȚIA A TREIA

**CAUZA DRAGOSTEA COPIILOR - PETROVSCHI - NAGORNII c.
REPUBLICII MOLDOVA**

(Cererea nr. 25575/08)

HOTĂRÎRE

(Reparație echitabilă)

STRASBOURG

10 iunie 2014

DEFINITIVĂ
10.09.2014

Această hotărîre poate fi subiect al revizuirii editoriale.

În cauza Dragostea Copiilor - Petrovschi - Nagornii c. Republicii Moldova,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a Treia), întrunită în cadrul unei Camere compuse din:

Josep Casadevall, *președinte*,

Alvina Gyulumyan,

Ján Šikuta,

Dragoljub Popović,

Luis López Guerra,

Johannes Silvis,

Valeriu Grițco, *judecători*,

și Santiago Quesada, *grefier al Secției*,

Deliberând la 20 mai 2014 în ședință închisă,

Pronunță următoarea hotărîre, care a fost adoptată la aceeași dată:

PROCEDURA

1. Cauza a fost inițiată prin cererea (nr. 25575/08) depusă la 13 mai 2008 contra Republicii Moldova la Curte, potrivit articolului 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale („Convenția”) de către o întreprindere înregistrată în Republica Moldova, Dragostea Copiilor - Petrovschi - Nagornii („compania reclamantă”).

2. În hotărîrea pronunțată la 13 septembrie 2011 („hotărîrea principală”), Curtea a constatat că principiul securității raporturilor juridice a fost încălcat ca urmare a admiterii de Curtea Supremă de Justiție la 14 noiembrie 2007 a cererii de revizuire a hotărîrii judecătorești definitive din 18 iulie 2007, aducîndu-se atingere articolului 6 § 1 din Convenție și articolului 1 din Protocolul nr.1 la Convenție (*Dragostea Copiilor - Petrovschi - Nagornii v. Moldova*, nr. 25575/08, 13 septembrie 2011).

3. Deoarece chestiunea cu privire la aplicarea articolului 41 din Convenție nu era finalizată pentru adoptarea unei soluții, Curtea a rezervat-o și a invitat Guvernul și reclamantul să prezinte, în termen de trei luni, observațiile sale scrise asupra acestui aspect și, în special, să notifice Curtea despre orice acord pe care ele l-ar putea încheia.

4. Compania reclamantă și Guvernul a omis să încheie un acord de reglementare amiabilă a cauzei și au prezentat observații.

ÎN DREPT

5. Articolul 41 din Convenție prevede:

„Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a Protocoloalelor sale și dacă dreptul intern al Înaltei Părți Contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

A. Prejudiciul

6. Compania reclamantă a susținut că administra o școală privată din anul 1995. Se pare că de la fondarea pînă la închiderea acesteia în anul 2009, școala nu a fost niciodată profitabilă. Potrivit informației prezentate de compania reclamantă pentru perioada anilor 2000-2011, școala a înregistrat pierderi în fiecare an, cu excepția 2000, 2001 și 2003, cînd nu s-au înregistrat nici pierderi și nici venituri. Totuși, pierderile au crescut spre sfîrșitul acestei perioade, atunci cînd compania reclamantă a început să aibă probleme cu dl M.

7. Compania reclamantă a susținut că a existat o legătură de cauzalitate între încercările dlui M. de a executa hotărîrea din 25 iulie 2001 pronunțată în defavoarea ei și pierderile suferite de către școală. Încercările de punere în executare a hotărîrii judecătorești din 2001 au început în 2006. Dacă Curtea Supremă de Justiție ar fi respins la 14 noiembrie 2007 cererea de revizuire depusă de către dl M., școala nu ar fi avut pierderi în perioada 2008-2011 (a se vedea paragraful 12 din hotărîrea principală). În plus, compania reclamantă, în acest caz, ar fi avut dreptul să depună o acțiune în instanțele judecătorești naționale în vederea încasării unei despăgubiri pentru pierderile suferite ca urmare a acțiunilor dlui M. în perioada 2006 și 14 noiembrie 2007. Potrivit companiei reclamante, în perioada 2006 și 2011 pierderile sale au constituit 22164 euro (EUR). Compania reclamantă a recunoscut că doar o parte din aceste pierderi au fost cauzate de revizuirea reclamată, de aceea a pretins doar 75% din această sumă, ceea ce reprezintă 16600 EUR.

8. De asemenea, compania reclamantă a pretins suma de 5000 EUR cu titlu de prejudiciu moral. Compania reclamantă a susținut că în rezultatul încălcărilor constatate în prezenta cauză, școala a fost nevoită să-și înceteze activitatea, iar consiliul de administrație a suferit prejudicii grave.

9. Guvernul a considerat că pretențiile companiei reclamante cu titlu de prejudiciu material sunt speculative și nefondate. În ceea ce privește prejudiciul moral, Guvernul a considerat că suma este excesivă.

10. Curtea este de acord cu Guvernul că pretențiile companiei reclamante cu titlu de prejudiciu material sunt speculative. Într-adevăr, din materialele prezentate de către compania reclamantă reiese că școala administrată de către aceasta nu a fost niciodată profitabilă și, de asemenea,

că ea a avut pierderi pînă în anul 2006. Prin urmare, Curtea consideră că nu poate fi acordată vreo sumă cu titlu de prejudiciu material. În ceea ce privește prejudiciul moral, avînd în vedere circumstanțele cauzei și apreciind echitabil, Curtea acordă companiei reclamante suma de 2000 EUR.

B. Costuri și cheltuieli

11. De asemenea, compania reclamantă a pretins suma de 4300 EUR cu titlu de costuri și cheltuieli suportate în procedura în fața Curții. Compania reclamantă a prezentat dovada plății acestei sume către reprezentatul său.

12. Guvernul a contestat suma pretinsă și a susținut că aceasta este excesivă și nefondată.

13. Potrivit jurisprudenței Curții, un reclamant are dreptul la rambursarea costurilor și cheltuielilor sale doar dacă a fost dovedit faptul că acestea au fost realmente angajate, necesare și rezonabile ca mărime. În prezenta cauză, avînd în vedere documentele de care dispune și criteriile de mai sus, Curtea consideră rezonabil să acorde întreaga sumă pretinsă.

C. Penalitate

14. Curtea consideră că este corespunzător ca penalitatea să fie calculată în dependență de rata minimă a dobînzii la creditele acordate de Banca Centrală Europeană, la care vor fi adăugate trei procente.

DIN ACESTE MOTIVE, CURTEA, ÎN UNANIMITATE,

1. Hotărăște,

(a) că Statul pîrît trebuie să plătească companiei reclamante, în termen de trei luni de la data la care această hotărîre devine definitivă în conformitate cu articolul 44 § 2 din Convenție, următoarele sume care vor fi convertite în valuta națională a Statului pîrît conform ratei aplicabile la data executării hotărîrii:

(i) 2000 EUR (două mii euro), plus orice taxă care poate fi percepută, cu titlu de prejudiciu moral;

(ii) 4300 EUR (patru mii trei sute euro), plus orice taxă care poate fi percepută, cu titlu de costuri și cheltuieli;

(b) că, de la expirarea celor trei luni menționate mai sus pînă la executarea hotărîrii, urmează să fie plătită o penalitate la sumele de mai sus egală cu rata minimă a dobînzii la creditele acordate de Banca Centrală Europeană pe parcursul perioadei de întîrziere, plus trei procente;

2. *Respinge* restul pretențiilor companiei reclamante cu titlu de reparație echitabilă.

Redactată în limba engleză și notificată în scris la 10 iunie 2014, în conformitate cu articolul 77 §§ 2 și 3 din Regulamentul Curții.

Santiago Quesada
Grefier

Josep Casadevall
Președinte